

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Citation: Andersen, H. C.: "H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 250. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaeventyr07val-shoot-idm139890594681088.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. VII kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

87.3-6 *Holger Danske ... som Christiern Pedersen siger det*] Kong Olger Danskes Krønike, udsat paa Dansk af Christiern Pedersen. 1855.6 (se iøvrigt n.t. IV 184.24-26). - *Christiern Pedersen*] forfatter og oversætter (ca. 1480-1554); bl.a. udgiver af Saxos Danmarkshistorie (1514) og Jærtegnspostil (1515) foruden den ovennævnte udg. af Olger Danskes Krønike (1534). Nært knyttet til Christian II fulgte C. P. kongen i landflygtighed, indtil han 1532 vendte tilbage og slog sig ned som bogtrykker i Malmø. - **7-8** *Jon Præst*] eller Johannes Presbyter; middelalderlig sagnskikkelse, der iflg. folketroen herskede over et stort og mægtigt rige dybt inde i Asien som præstekonge. Sagnene om Johannes Presbyter er samlet i folkebogen *Jon Præst*, udg. af Chr. Pedersen 1510 (seneste udg. v. Allan Karker 1978); iflg. et af sagnene var J. P. en frisisk kongesøn, der ledsagede Holger Danske på hans tog til Asien. Efter erobringen af Indien indsatte Holger Danske J. P. som kejser over alle indiske lande. Jvf. også *Fodreise* 54, *DtB* 140, 250. - **15ff.** *Solens Træ*] hvorfra A iøvrigt har forestillingen om solens træ vides ikke, men udgangspunktet er muligvis banyantræet (*Ficus indica*), der vokser i Ostindien og som iflg. *Dansk Ugeskrift* I. 1832.217 »har den Egenskab, at Grenene sænkes ned til Jorden, skyde Rødder og danne nye Stammer, der blive i Forbindelse med Moderstammen. Derved dannes der med Tiden en heel Lund af et eneste Træ, som frembringer de herligste naturlige Buegange. Formedelst dets Vedvarenhed, vidtudbredte Grene og velgiørende Skygge ansee Hinduerne det som et Emblem paa Guddommen og vise det næsten guddommelig Ære. Brahminerne tilbringe en stor Deel af deres Tid i andægtig Eensomhed under dets Skygge.«